

Sygn. akt IV CZ 5/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku R. J.
przy uczestnictwie A. J.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2019 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w O.
z dnia 27 lipca 2018 r., sygn. akt IX Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2017 r., Sąd Rejonowy w O. dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawcy R. J. i uczestniczki A. J. Wnioskodawca wniósł apelację od tego orzeczenia zaskarżając je w części opisanej w *petitum* apelacji. Postanowieniem z dnia 27 marca 2018 r., Sąd Okręgowy w O., uwzględniając tę apelację częściowo, zmienił zaskarżone orzeczenie na korzyść wnioskodawcy w zakresie rozliczenia wysokości nakładów i wysokości spłaty, oddalając apelację R. J. w pozostałym zakresie. Skarga kasacyjna wnioskodawcy od tego orzeczenia została odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w O. z

dnia 27 lipca 2018 r. W uzasadnieniu Sąd drugiej instancji wskazał, że skarga nie spełnia wymagania konstrukcyjnego przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. albowiem nie precyzuje zakresu zaskarżenia ani zakresu wniosku kasacyjnego przez wskazanie, czy wnioskodawca zaskarża postanowienie Sądu Okręgowego w całości czy w określonej części. Nie precyzuje ponadto czy skarżący wnosi o uchylenie lub uchylenie i zmianę postanowienia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia lub zmiany.

W zażaleniu wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c., naruszenie art. 371 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. oraz naruszenie art. 79 ust. 1 pkt 1 litera b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Formułując te zarzuty domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania co do istoty sprawy, musi odpowiadać wysokim wymaganiom formalnym, konstrukcyjnym i merytorycznym zarówno w zakresie *petitum* skargi, jak i jej uzasadnienia, z czym skorelowany jest obowiązek jej sporządzania przez profesjonalnych pełnomocników procesowych (art. 87¹ k.p.c.). Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., skarżący ma obowiązek oznaczyć w skardze kasacyjnej zakres zaskarżenia przez wskazanie, czy zaskarża orzeczenie w całości czy w części oraz zamieścić wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia lub zmiany. Spełnienie powyższych wymagań jest niezbędne w celu zidentyfikowania zakresu dopuszczalnej ingerencji Sądu Najwyższego w zaskarżone orzeczenie oraz przedmiotu rozstrzygnięcia. Z tego względu niedopuszczalne jest pozostawienie w tym zakresie jakichkolwiek wątpliwości, które Sąd Najwyższy musiałby usuwać w drodze zabiegów interpretacyjnych. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, zgodnie z którym skarga kasacyjna nie zawierająca oznaczenia zakresu zaskarżenia oraz zakresu żadanego uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia, podlega odrzuceniu przez sąd drugiej instancji a *limine* na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12.10.2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, Nr C, poz. 81). Niezamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku w całości lub części stanowi bowiem uchybienie nie podlegające usunięciu w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych pism zawierających środki zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12, niepubl.).

W tym stanie rzeczy zażalenie wnioskodawcy podlegało oddaleniu jako niezasadne (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ w zw. z art.13 § 2 k.p.c.).

aj